

indsendes til Plantedirektoratet i forbindelse med kontrollen med overholdelsen af harmonireglerne samt oplysningerne om husdyrhold i Det Centrale Husdyrbrugsregister (CHR). For kvægbrug, hvor der pr. 18. december 1998 er forskel på harmonikravet afhængig af, om der er mere eller mindre end 70 pct. grovfoderarealer, forudsættes dette at kunne fastlægges på grundlag af de indsendte gødningsregnskaber m.v.

Grænsen på 250 DE pr. ejendom har sammenhæng med miljø- og planlovgivningen, hvor der efter gældende regler skal gennemføres VVM-procedure ved svine- og fjerkræfarme med over 250 DE.

Arealkravet til en svineproduktion på 250 DE er efter de nugældende regler 64 ha, jf. bekendtgørelse nr. 1147 af 9. december 1994 om husdyrhold og arealkrav for landbrugsejendomme med tilhørende vejledning nr. 98 af 1. juli 1997. Ved anvendelse af 25 pct.'s-reglen (areal fra anden ejet landbrugsejendom eller forpagtnings- eller gylleaftaler mindst 5 år frem) kan dette arealkrav reduceres til 48 ha. På en landbrugsejendom kan der således etableres en produktion svarende til 250 DE, hvis ejendommen har et areal på mindst 64 (48) ha.

Hvis der på en landbrugsejendom f.eks. ønskes etableret en svineproduktion på 450 DE, vil arealkravet være 64 (48) ha for de første 250 DE og 118 ha for den øvrige del af besætningen (nemlig harmoniarealet for den del af besætningen, der overstiger 250 DE, hvilket i dette tilfælde er 200 DE). I alt skal der på ejendommen således være et areal på 182 (166) ha, der kan anvendes til udbringning af husdyrgødning, for at arealkravet er opfyldt. Arealkravet vil i denne situation kun kunne opfyldes på eksisterende ejendomme over 100 ha, idet en ejendom under 100 ha ikke efter de foreslåede regler vil kunne suppleres op over 100 ha.

En landmand, der f.eks. ejer 3 landbrugsejendomme på hver mindst 64 (48) ha, vil kunne etablere en svineproduktion på 250 DE på hver af de 3 ejendomme, uden at der stilles yderligere krav til ejet jord inden for bedriften, da det samlede husdyrhold på bedriften ikke overstiger grænsen på 750 DE. Det samlede arealkrav for de 3 produktionsenheder på hver 250 DE er således $3 \times 64 \text{ ha} = 192 \text{ ha}$. Hvis landmanden vil udvide husdyrholdet, vil grænsen på 750 DE for bedriften blive overskredet, og landmanden skal derfor inden for bedriften eje hele det harmoniareal, som er nødvendigt for den samlede husdyrproduktion på bedriften. Ved svinebrug svarer det til, at der inden for bedriften skal være et ejet areal på mere end 441 ha.

Forslaget medfører, at en landmand kan etablere en husdyrproduktion på i alt indtil 750 DE på 3 land-

brugsejendomme, når blot arealkravet opfyldes for den enkelte ejendom. Den pågældende vil således kunne udbygge husdyrproduktionen i byggeklodser (ejendomme), der kan afhændes/erhverves som selvstændige produktionsenheder. Kun hvis den samlede produktion ved erhvervelse af en sådan ejendom med husdyrproduktion vil komme op på mere end 750 DE, vil der kunne blive tale om, at der skal ejes mere jord inden for bedriften.

Ved overskridelse af grænsen på 250 DE pr. ejendom skal kravet om at eje al jorden kun opfyldes for den del af produktionen, der overstiger 250 DE. Ved overskridelse af grænsen på 750 DE for bedriften gælder derimod, at der inden for bedriften skal ejes al den jord, der er nødvendig for at opfylde harmonikravet for den samlede produktion. Ved overskridelse af grænsen på 750 DE vil der således være et »spring« på 249 ha i det samlede krav til ejet jord, jf. eksemplet ovenfor, hvor arealkravet ved en svineproduktion på 250 DE på 3 ejendomme er 192 ha (3 gange 64 ha), mens der vil være et krav på 441 ha inden for bedriften for de første 750 DE, hvis husdyrholdet er over 750 DE.

Godser og andre større bedrifter vil – som nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit 5 – kunne etablere en husdyrproduktion på mere end 750 DE, i det omfang godset inden for bedriften ejer al den nødvendige jord til udbringning af husdyrgødningen. Hvis der f.eks. er tale om en svineproduktion på mere end 750 DE, skal der således ejes et areal på mere end 441 ha.

Reglerne om arealkrav har hidtil kun fundet anvendelse på husdyrhold på landbrugsejendomme. Der har imidlertid vist sig situationer, hvor ejeren af en landbrugsejendom med husdyrproduktion ønsker at frigøre sig fra landbrugslovens regler om arealkrav ved at frasælge jorden og dermed få ophævet landbrugspligten på den del af ejendommen, hvor produktionen foregår. Når bygningsparcellen nedbringes under 2 ha, ophæves landbrugspligten på ejendommen efter reglerne i § 4, stk. 6, medmindre ejeren selv ønsker at bevare landbrugspligten.

Det er derfor hensigten at fastsætte regler, som kan forhindre, at der på *ejendomme uden landbrugspligt* kan være et uforholdsmæssigt stort husdyrhold, idet reglerne om husdyrhold og arealkrav som udgangspunkt også skal omfatte ejendomme uden landbrugspligt. På denne måde vil ethvert husdyrhold være omfattet af de samme regler, uanset hvor dyrene befinder sig, og det vil derfor ikke være muligt at skaffe sig lempeligere vilkår ved at udnytte reglerne om ophævelse af landbrugspligt.